

създаде семейство и жена му да му роди деца. Променяйки социалния си статус, става отговорен за своето семейство пред общността. Като носител и защитник на семейния престиж, той е глава на семейството, взема решения и е безспорен авторитет. „Мъжът взема решенията при нас. Мъжката дума тежи повече“ (м., кв. Стадиона, Лом). Тази позиция той придобива обаче чак след отделяне на семейството му от това на родителите.

Отделянето на младите в самостоятелно домакинство става след две-три и повече години, когато се родят едно или няколко деца. Главното условие е мъжът да „стъпи на краката си“, да може да издържа семейството си. До тогава парите ги държи майка му, но се казва, че младото семейство „работи за бащата“. Свекървата е тази, която въвежда порядък и всички трябва да я слушат. Тя е регулативен орган, но свекърът като „баща на фамилията“ е над всички. В модела на функциониране на голямото семейство правото да взема решения принадлежи на бащата. Той има последната дума, намесва се при решаване на конфликти между семействата на младите и старите. Или в утвърдения междуполов образец мъжката роля е на „политическо“ ниво, докато тази на жената, независимо от нейния статут, е вътре в къщата. Така се съхранява патриархалният модел и властовите позиции на възрастния мъж, свекър или баща и на свекървата/ майката.

Нашите респонденти Ив. и А., тракийски калайджии, се женят

Ново жилище за младите